

Витраж

(Исидора Трифуновић)

Ја сам само витраж
Склопљен од комадића туђих стакала

Све је моје туђи покрет руке
Или како крију муке
Поглед који упуте
И које речи круте

Свако да по комад
Што можда сматра да је отпад
Ја га негде ставим пажљиво
Често слепим прејако

Мој је витраж шарен
Он је свећен и кварен
Има боје светле
Има боје тмурне
Пејзаж цветне пољане
И оне где су војске пале
И лице будале
И очи нежне као лане

Ал' кад Сунце гране
И зраком кроз све боје прође
Унутра је лепота
Боје красе собе разне
А те собе никад празне

Вода

(Исидора Трифуновић)

Гледала сам воду

Како тече и тече

Кад одједном рече:

Исте смо

И ти константно течеш

Иако понекад не знаш где ћеш

И кад неко баци камен

Он падне и ремети

Чујеш звук

И видиш околo круг

Али ток не стаје

Тече даље и круг нестаје

А камен тоне

И опет чујеш звук исте воде оне